Aivaras Požaitis

KETURI DRAUGAI

Pavadinkime tai tapso spektakliu

VEIKĖJAI:

AIVARAS, apsirengęs mėlynai

MINDAUGAS, apsirengęs mėlynai ir raudonai

3 VEIKĖJAS, apsirengęs raudonai

4 VEIKĖJAS, apsirengęs raudonai

ŽMOGUS.

1 SCENA

Mindaugas jau yra veiksme. Jis kažką veikia. Šone padėti raudoni ir mėlyni drabužiai.

3 VEIKĖJO BALSAS. Mindaugai, Mindaugai!

Mindaugas apsirengia raudonus marškinius.

MINDAUGAS. Taip. Aš čia! Kas atsitiko?

Ateina 3 veikėjas.

3 VEIKĖJAS. Kažkas pavogė mano dienoraštį, juk žinai koks jis man svarbus... Labai svarbus... Gal ką nors apie tai žinai ar matei?

MINDAUGAS. Ne... Nors taip, kažką prisimenu...

3 VEIKĖJAS. Tai papasakok.

MINDAUGAS. Klausykis. *Pasakoja 3 veikėjui į ausį.*

3 VEIKĖJAS. Eik tu sau, rimtai?

MINDAUGAS. Aha. Daugiau be tavo kuprinės ir Aivaro čia nieko nebuvo.

3 VEIKĖJAS. Dabar man viskas paaiškėja... Štai kodėl jis atsisakė šiandien ateiti į biblioteką. Bet vis dėl to atėjo...

MINDAUGAS. Tai turbūt nujautė, kad paliksi savo kuprinę nesaugomą.

3 VEIKĖJAS. Tai aš nueisiu pažiūrėti, gal jis yra kur nors.

MINDAUGAS. Turėtų būti čia netoliese.

3 veikėjas išeina.

2 scena.

AIVARO BALSAS. Mindaugai, kur tu?

MINDAUGAS. Čia! Esu čia.

Mindaugas persirengia mėlynai. Ateina Aivaras.

AIVARAS. Ką tik sutikau [3 veikėją]. Jis kažką pametė ir kažkoks asilas papasakojo, kad aš kažką pavogiau iš jo.

MINDAUGAS. Tikrai ne aš. Aš tik ką tik atėjau.

AIVARAS. Tai apie tave aš nieko blogo ir nesakau. Gal numanai, kas galėjo tokių nesąmonių pripasakoti?

MINDAUGAS. Manau, kad nežinau... nors taip... Mačiau per va tą langą, kaip [4 veikėjas] kažką pasakojo [3 veikėjui]. Tada [3 veikėjas] atėjo pas mane ir pakėlė skandalą, sako:"Aš visad Aivarą laikiau savo draugu, bet jis mane apvogė!" Kiek sugebėjau gyniau tave. Bet [3 veikėjas] išėjo ieškot tavęs. Ieškojau ir knygutės, bet kad jos nėra čia.

AIVARAS. Tai dabar man reikia susirast [3 veikėją]? Po velnių, aiškintis dėl visokių nesąmonių... Tai kur dabar man rast [3 veikėją]?

MINDAUGAS. Nežinau, turėtų būti netoliese.

AIVARAS. Ačiū tau, kad papasakojai. Visad tavim pasitikėjau. Einu ieškot [3 veikėjo].

Aivaras išeina

3 scena.

4 VEIKĖJO BALSAS. Minde! Mindaugai! Minde Mindaugai!

Mindaugas atsistoja ir apsidairo.

MINDAUGAS. Kas ten mane šaukia?

4 VEIKĖJO BALSAS. [4 veikėjas]

MINDAUGAS. Ak, prisiminiau... Aš čia!

Mindaugas persirengia į raudoną.

Ateina 4 veikėjas.

4 VEIKĖJAS. Kažkas papasakojo [3 veikėjui], kad aš apkaltinau Aivarą vagyste.

MINDAUGAS. Visiems pasitaiko...

4 VEIKĖJAS. Bet, kad aš nepasakojau.

MINDAUGAS. Tikiu. Juk tu niekad niekam nemeluoji, mes su tavim draugai nuo pat pirmos klasės. Atspėk, ką mačiau?

4 VEIKĖJAS. Na? Na?

MINDAUGAS.Va, ten Aivaras kalbėjosi su [3 veikėju], nežinau apie ką, bet Aivarui paminėjus tavo vardą abu nusijuokė.

4 VEIKĖJAS. Gal numanai apie ką kalbėjo? O gal girdėjai kartais kažkiek?

MINDAUGAS. Ne.. berods be tavo vardo daugiau nieko negirdėjau. Nors lygtais kažką minėjo apie dienoraštį ir kad tu galėtum jį paimti, bet tai tik lygtais. Gal man tik pasigirdo.

4 VEIKĖJAS. Aš? Dienoraštį? Nesąmonė.

MINDAUGAS. Aš irgi netikiu, bet man jie aiškina kitaip ir viskas. Draugais reikia tikėti.

4 VEIKĖJAS. Jie yra bibliotekoj?

MINDAUGAS. Yra. Vienas kito ieško.

4 VEIKĖJAS. Einu juos susirasiu, pažiūrėsim, ką jie sakys. Už nugarų kalbėt drąsūs...

4 veikėjas išeina

4 scena

3 VEIKĖJAS. Mindaugai!

MINDAUGAS. Tik persirengiau... Ai, ne. Šįkart nereikia.

3 VEIKĖJAS. Mindaugai! Ką tik kalbėjau su Aivaru, jis sako, kad neėmė jokios užrašų knygutės, dienoraščio ar kitokios nesąmonės ir tu gali paliudyti.

MINDAUGAS. Galiu, paliudyt... Ėmė. Daugiau be jo čia nieko nebuvo. Beje, buvo atėjęs [4 veikėjas] ir man pasakojo, kad Aivaras atėjo ir pasigyrė, kad skaitė [3 veikėjo] užrašų knygutę ar kokią tai nesąmonę. Pasakė, kad banalu, kaip visad. Žinai, Aivaras...

3 VEIKĖJAS. Aš taip Aivaru pasitikėjau...

MINDAUGAS. Šiais laikais negalima pasitikėti niekuo, tik manimi. Aš net pats sau nedrįstu meluot.

3 VEIKĖJAS. Bet koks tikslas Aivarui meluot? Paėmei, pasakei ir viskas.

MINDAUGAS. Aš ir taip sakau, bet žinai, sąžinė ir kitokios nesąmonės labai slegia.

3 VEIKĖJAS. Einu susirasiu jį, pažiūrėsim, ką dabar sakys.

3 veikėjas išeina.

MINDAUGAS. Bepročiai! Mano draugai – bepročiai.

5 scena

AIVARAS. Mindaugai!

MINDAUGAS. Taip, čia. Ko ir vėl reikia?

Mindaugas iš lėto persirengia į mėlyną.

Ateina Aivaras.

AIVARAS. Mindaugai, sutikau [4 veikėją]. Jis man pasakoja visokias erezijas, kad tu apie mane pasakoji kažkokias nesąmones.

MINDAUGAS. Viskas paprasta, mano drauge. Dėmesio trūkumas. [4 veikėjui] jo labai trūksta pastaruoju momentu.

AIVARAS. Taip, bet aš tikrai neėmiau kažkokio beverčio mažmožio.

MINDAUGAS. Neėmei tai neėmei, nedarykim problemos, bet kažkam tas bevertis mažmožis yra labai svarbus ir jis dingo. Bet kadangi visi ieško, kaip išsisukt iš padėties tai tave ir įvėlė, nes sakei, kad tavęs bibliotekoj nebus šiandien. Teisingai?

AIVARAS. Teisingai. Kažkodėl jaučiu, kad tai ir bus [4 veikėjo] darbas.

MINDAUGAS. Taip, gerai sakai. Jis kažkodėl mažiausiai reiškiasi šitoj istorijoj. Galvojau, žinai rasiu tą sąsiuvinį kur nors, niekaip nerandu. Vadinasi, tikrai kažkas pavogė.

AIVARAS. Kaip man atsibodo visos šitos nesąmonės. Ir vėl ieškot ir vėl klausyt kaip [3 veikėjas] ir [4 veikėjas] seka pasakas apie tai, kad kažką pavogiau ir meluoju... Gal matei, kur jie?

MINDAUGAS. Kažkur bibliotekoj turėtų būt. Nors nežinau.

AIVARAS. Parašysiu žinutę ir rasiu, jei kas.

Aivaras išeina.

6 scena

3 VEIKĖJO BALSAS. Mindaugai!

MINDAUGAS. Čia.

Mindaugas labai nenoromis persirengia į raudoną.

Ateina 3 veikėjas ir 4 veikėjas.

3 VEIKĖJAS. [4 veikėjas] sakė nesuprantis kas čia vyksta.

4 VEIKĖJAS. Taip man tas vaikų darželis tas sakė, aną sakė jau atsibodo.

MINDAUGAS. Man irgi. Dabar atvaręs Aivaras man apie jus tokių nesąmonių pripasakojo. Ai žodžiu, nesikišiu, aiškinkitės kas kaip norit, man tas pats.

4 VEIKĖJAS. Taip ir nepasakei, ką Aivaras tau pripasakojo.

MINDAUGAS. Taip. Bet jau sakiau aiškinkitės kaip norit patys. Kur ginčai – draugystei ne vieta.

3 VEIKĖJAS. Tu teisus, bet reikia pagaliau pabaigt ir išsiaiškint tas nesąmones. Jis mums sako, kad tu gali liudyt, kad žinai, kad jis neėmė. Bet tuoj įklius jis. Aivarai!

4 VEIKĖJAS. Aivarai ateik čia!

Mindaugas panikuoja. Nuo visų paslapčia atsistoja ir sukombinuoja savo apsirengimą pusiau raudonai, pusiau mėlynai.

3 VEIKĖJAS. Tuoj išsiaiškinsim teisybę.

Ateina Aivaras.

Aivaras. Jei vėl rėksit tą patį išeisiu, jau per daug kartojitės.

3 VEIKĖJAS. Ne užteks tų ginčų, norim išsiaškinti teisybę.

4 VEIKĖJAS, Išsiaiškinam ir baigtos visos nesąmonės.

AIVARAS. Mindaugai, paliudyk ir baigsis visos tos nesąmonės.

MINDAUGAS. Man tas pats aš nė už vienus. Ir man jau laikas kaip ir eit.

Mindaugas lėtai slenka durų link.

3 VEIKĖJAS. Palauk, išsiaiškinsim teisybę.

AIVARAS. Taip. Jei kas Mindaugas tikrai nemeluos.

7 scena

3 VEIKĖJAS. Ir kaip mes spręsim šitą ginčą?

MINDAUGAS. Paparastai. Aš ne kaltas, einu namo. O jūs aiškinkitės.

4 VEIKĖJAS. Apieškom jį!

AIVARAS. Ne, jis neėmė. Patikėkit, juk tai Mindaugas. Jis niekam niekad nemelavo!

Ateina bibliotekinkė ar taip koks žmogus - rasim.

ŽMOGUS. Kažkuris iš jūsų paliko šį sąsiuvinį pas mus ant stalo, nedrįsau skaityti, net nežinau kas tai. Gal tai jūsų kažkurio?

3 VEIKĖJAS. Leiskit pažiūrėti.... Mhm... Mano dienoraštis! Labai jums dėkoju.

MINDAUGAS. Matot, juk sakiau, kad niekas to dienoraščio nevogė ir kad jūs triukšmą keliat ir prieš tikrus draugus einate bereikalo, buvau teisus. Na, man metas eiti. Iki.

Pabaiga